

К. Є. Науменко

Мошинський Євген Іванович

МОШИНСЬКИЙ Євген Іванович (13. 12. 1881, с. Городище Сквир. пов. Київ. губ., нині Білоцерків. р-ну Київ. обл. – 25. 07. 1925, м. Лунінець, нині Брест. обл., Білорусь) – військовик. Генерал-хорунжий Армії УНР (1920). Закін. Чугіїв. піхотне юнкер. училище (нині Харків. обл., 1906), Олександрів. військ.-юрид. академію (1914). З поч. 1-ї світової війни брав участь в обороні фортеці у м. Ковно (нині Каунас, Литва), від 1915 служив у органах військ. прокуратури, зокрема від серпня 1917 – товариш (заст.) прокурора Пд.-Зх. фронту. Учасник 1-го і 2-го Всеукр. військ. з'їздів, чл. Укр. ген. військ. комітету. Від січня 1918 – нач. кодифікац. відділу судового упр. Ген. військ. секретарства УНР; за Гетьманату – нач. юрисконсульського відділу Гол. військ.-юрид. управи; від вересня 1918 – товариш (заст.) прокурора Київ. військ. вищого суду; від березня 1919 – нач. законодав. управи Гол. військ.-юрид. упр. Військ. мін-ва УНР; від червня – нач. Гол. військ.-юрид. упр. і гол. військ. прокурор УНР. 1920 разом із частинами Армії УНР інтернов. у Польщі. Був чл. Повстан.-партизан. штабу Другого Зимового походу (1921). Згодом мешкав на Берестейщині.

Державний архів

ЦДАВОУ. Ф. 4587, оп. 1, спр. 4, с. 25.

Рекомендована література

1. Колянчук О. Увічнення нескорених: Українські військові меморіали 20–30-х рр. ХХ ст. у Польщі. Л., 2003;

2. Литвин М., Науменко К. Збройні сили України першої половини ХХ ст. Генерали і адмірالی. Л.; Х., 2007.

Бібліографічний опис:

Мошинський Євген Іванович / К. Є. Науменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-68832>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).